

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 24 sierpnia 2007 r.

Druk nr 507

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 46. posiedzeniu w dniu 24 sierpnia 2007 r. ustawę

o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej.

Z poważaniem

(-) Ludwik Dorn

USTAWA
z dnia 24 sierpnia 2007 r.

**o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie
Informacji Wizowej**

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady i tryb udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej, w tym obowiązki organów dokonujących wpisów oraz organów uprawnionych do dostępu do danych w zakresie wykorzystywania informacji zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI).

Art. 2.

Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny, realizowany w sposób bezpośredni przez organ wskazany w ustawie;
- 2) Centralnym Systemie Informacji Wizowej – rozumie się przez to Centralny Wizowy System Informacyjny, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.Urz. UE L 213 z 15.06.2004, str. 5-7);
- 3) centralnym organie technicznym KSI – rozumie się przez to Komendanta Głównego Policji;
- 4) danych – rozumie się przez to dane SIS lub dane VIS;
- 5) danych SIS – rozumie się przez to dane określone w art. 94 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą”;
- 6) danych VIS – rozumie się przez to dane przetwarzane w Systemie Informacji Wizowej, określone w odrębnych przepisach wydanych przez organy Unii Europejskiej, dotyczących funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej;

- 7) informacjach uzupełniających – rozumie się przez to wszelkie informacje, wymieniane za pośrednictwem biur SIRENE między krajowymi a zagranicznymi organami uprawnionymi do wykorzystywania danych SIS, niezbędne przy dokonywaniu wpisów do Systemu Informacyjnego Schengen lub w celu umożliwienia podjęcia odpowiednich działań, w przypadkach gdy w wyniku przeglądania danych SIS odnaleziono osoby lub przedmioty, których dotyczą wpisy;
- 8) interfejsie krajowym – rozumie się przez to interfejs krajowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;
- 9) jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen – rozumie się przez to jednostkę centralną Systemu Informacyjnego Schengen, o której mowa w art. 92 ust. 3 Konwencji Wykonawczej;
- 10) kopii krajowej – rozumie się przez to kopię bazy danych SIS z jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;
- 11) Krajowym Systemie Informatycznym – rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń, oprogramowania, procedur przetwarzania informacji, narzędzi programowych zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiające organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości przekazywanie oraz dostęp do danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej;
- 12) module krajowym – rozumie się przez to polski krajowy moduł Systemu Informacyjnego Schengen, o którym mowa w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej;
- 13) Państwie Członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym nienależące do Unii Europejskiej lub państwo niebędące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z wyjątkiem państwa, wobec którego Rada podjęła decyzję o niestosowaniu przepisów dorobku Schengen;
- 14) pośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny, realizowany w sytuacjach wskazanych w ustawie za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI albo organu wskazanego w art. 7 ust. 2;

- 15) Systemie Informacyjnym Schengen – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 92 ust. 1-3 Konwencji Wykonawczej;
- 16) Systemie Informacji Wizowej – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;
- 17) wpisie – rozumie się przez to czynności faktyczne skutkujące wprowadzeniem do Systemu Informacyjnego Schengen lub Systemu Informacji Wizowej zestawu danych umożliwiających właściwym organom identyfikację osoby lub przedmiotu oraz podjęcie wnioskowanego działania w związku ze zidentyfikowaniem osoby lub przedmiotu;
- 18) wykorzystywaniu danych – rozumie się przez to przetwarzanie danych będących danymi osobowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁾), jak również jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych niebędących danymi osobowymi, takie jak zbieranie, wpisywanie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie.

Rozdział 2

Organy i służby uprawnione do wykorzystywania danych

Art. 3.

1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących:
 - 1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państw obcych przysługuje sądowi lub prokuraturze;
 - 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje sądowi lub prokuraturze;
 - 3) świadków lub osób wezwanych do stawienia się przed sądami w związku z postępowaniem karnym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są ścigane, lub osób, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej, lub osób wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje sądowi lub prokuraturze;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

- 4) cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 5) osób zaginionych lub osób, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Policji;
 - 6) osób zaginionych, których miejsce przebywania należy ustalić, przysługuje Policji;
 - 7) osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu:
 - a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej lub Straży Granicznej,
 - b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej lub Służbie Celnej,
 - c) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego,
 - d) przeprowadzania kontroli, której celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego;
 - 8) przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej lub Służbie Celnej.
2. W przypadku braku bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego spowodowanego przyczynami niezależnymi od danego organu, organy wymienione w ust. 1 mogą dokonywać wpisów danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI.

Art. 4.

1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących:
 - 1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państw obcych przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa

- Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 3) świadków lub osób wezwanych do stawienia się przed sądami w związku z postępowaniem karnym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są ścigane, lub osób, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej, lub osób wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsulowi lub ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
 - 5) osób zaginionych lub osób, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 6) osób zaginionych, których miejsce przebywania należy ustalić, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Żandarmerii Wojskowej;
 - 7) osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa

- Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
- 8) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 Konwencji Wykonawczej, przysługuje Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, sądowi lub prokuraturze;
 - 9) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. d i e Konwencji Wykonawczej, przysługuje wojewodzie, konsulowi lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 10) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej, przysługuje Biuru Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, organom jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, organom kontroli skarbowej, Służbie Celnej lub wojewodzie mazowieckiemu.
2. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej, przysługuje organom samorządowym właściwym w sprawach rejestracji pojazdów.
 3. Uprawnienie do wglądu do danych SIS przysługuje organom określonym w ust. 1 pkt 10 i ust. 2 wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązku rejestracji pojazdów określonego w art. 73 i 74 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) w celu sprawdzenia, czy zgłoszone do rejestracji pojazdy nie zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób.
 4. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku odnalezienia na skutek wglądu do danych SIS osoby lub przedmiotu, których dotyczy wpis, są obowiązane do podjęcia wnioskowanych we wpisie działań, o ile realizowane przez dany organ zadania umożliwiają im takie działania, albo do bezzwłocznego przekazania osoby lub przedmiotu Policji.
 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania Policji osób lub przedmiotów odnalezionych na skutek wglądu do danych

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381 i Nr 99, poz. 661.

SIS, a także związane z tym obowiązki Policji, uwzględniając sprawną i skuteczną realizację wnioskowanych we wpisie działań wobec odnalezionych osób lub przedmiotów.

Art. 5.

1. Bezpośredni dostęp do Systemu Informacji Wizowej realizowany jest poprzez Krajowy System Informatyczny w celu dokonywania, zmieniania lub usuwania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policję.
2. Organy określone w ust. 1 są obowiązane do:
 - 1) wymiany krajowych danych VIS poprzez dokonywanie wpisów do Centralnego Systemu Informacji Wizowej poprzez Krajowy System Informatyczny;
 - 2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne;
 - 3) zapewnienia usuwania dokonanych przez dany organ wpisów danych VIS po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;
 - 4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny;
 - 5) rozpatrywania wniosków Państw Członkowskich o uaktualnienie, uzupełnienie, skorygowanie lub wykasowanie wprowadzonego przez dany organ wpisu danych VIS.

Art. 6.

Bezpośredni dostęp do Systemu Informacji Wizowej realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny umożliwiającą wgląd do danych VIS:

- 1) w celu rozpatrzenia wniosków wizowych oraz zbadania podjętych decyzji dotyczących tych wniosków, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Wspólnych Instrukcji Konsularnych, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;
- 2) w celu przeprowadzania konsultacji, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 3) w celach sprawozdawczych i statystycznych przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;
- 4) w celu przeprowadzania kontroli wiz na granicach i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyłącznie w celu potwierdzenia tożsamości osoby lub potwierdzenia

- autentyczności wizy, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 5) w celu weryfikacji dla ustalenia, czy warunki wjazdu i pobytu są spełnione, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 6) w celu określania odpowiedzialności Państwa Członkowskiego za rozpatrywanie wniosków o nadanie statusu uchodźcy w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz.Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 7) w celu rozpatrywania wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców.

Art. 7.

1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych VIS przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, Biuru Ochrony Rządu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:
 - 1) dostęp jest konieczny w celu zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw wymienionych w art. 607w ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.3));
 - 2) jest to niezbędne w związku z określoną sprawą;
 - 3) istnieją uzasadnione powody do uznania, że wgląd do danych VIS ma istotne znaczenie dla zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw, o których mowa w pkt 1.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 3, poz. 17, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 77, poz. 680, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 5, poz. 6, Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589 i Nr 99, poz. 664.

2. Pośredni dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany poprzez centralne punkty dostępu, którymi są odpowiednio dla:
- 1) sądu, prokuratury, Policji – Komendant Główny Policji;
 - 2) Straży Granicznej – Komendant Główny Straży Granicznej;
 - 3) Służby Celnej – Szef Służby Celnej;
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 5) Agencji Wywiadu – Szef Agencji Wywiadu;
 - 6) Centralnego Biura Antykorupcyjnego – Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
 - 7) organów kontroli skarbowej – Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej;
 - 8) Biura Ochrony Rządu – Szef Biura Ochrony Rządu;
 - 9) Służby Kontrwywiadu Wojskowego – Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
 - 10) Służby Wywiadu Wojskowego – Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
 - 11) Żandarmerii Wojskowej – Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej.

Rozdział 3

Ochrona danych osobowych oraz odpowiedzialność za niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych

Art. 8.

1. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą.
2. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest uprawniony do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1.
3. Kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 9.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 3 Konwencji Wykonawczej, jest organem uprawnionym do przekazania sprawy wspólnemu organowi nadzorcemu wskazanemu w art. 115 ust. 1 Konwencji Wykonawczej, w celu uzyskania jego opinii.

Art. 10.

Centralny organ techniczny KSI, w zakresie wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny, jest administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 11.

Wykorzystywanie danych może następować bez wiedzy i zgody osób, których dane dotyczą, oraz bez obowiązku ujawniania faktycznego celu zbierania danych.

Art. 12.

W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych SIS organem reprezentującym Skarb Państwa jest Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.

Art. 13.

W sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych VIS organem reprezentującym Skarb Państwa jest organ, w związku z działaniem lub zaniechaniem którego szkoda ta powstała, z zastrzeżeniem art. 8 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 4

Bezpieczeństwo Krajowego Systemu Informatycznego

Art. 14.

Organy, o których mowa w rozdziale 2, obowiązane są, w zakresie swojego działania, do współpracy z centralnym organem technicznym KSI w celu realizacji ich zadań związanych z udziałem w Systemie Informacyjnym Schengen lub Systemie Informacji Wizowej, w tym do przekazywania dokumentów oraz udzielania informacji.

Art. 15.

Centralny organ techniczny KSI składa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych raz w roku, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z funkcjonowania Krajowego Systemu Informatycznego w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 16.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad prawidłowością działania Krajowego Systemu Informatycznego.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w celu wykonania nadzoru wynikającego z ust. 1, ma w szczególności prawo:

⁴⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.

- 1) dostępu do wykazu zarejestrowanych przypadków, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 10;
- 2) sprawdzania, czy Krajowy System Informatyczny spełnia wymagania techniczne niezbędne do udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej;
- 3) sprawdzania, czy osoby mające dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego zostały odpowiednio przeszkolone w zakresie bezpieczeństwa danych oraz zasad ich ochrony oraz czy posiadają upoważnienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2, a także czy wobec tych osób przeprowadzono kontrolę bezpieczeństwa;
- 4) sprawdzania prawidłowości opisu zadań i funkcji osób mających dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego;
- 5) sprawdzania, czy jest zapewniona odpowiednia fizyczna ochrona Krajowego Systemu Informatycznego przez organy mające do niego bezpośredni dostęp, w szczególności czy nie ma możliwości dostępu osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego.

Art. 17.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest uprawniony do sprawdzenia gotowości do prawidłowej eksploatacji Krajowego Systemu Informatycznego w ramach poszczególnych organów uprawnionych do bezpośredniego dostępu.
2. W przypadku stwierdzenia braku gotowości do prawidłowej eksploatacji Krajowego Systemu Informatycznego w ramach poszczególnych organów uprawnionych do bezpośredniego dostępu minister właściwy do spraw wewnętrznych jest uprawniony do wstrzymania uruchomienia Krajowego Systemu Informatycznego w ramach organu, w przypadku którego stwierdzono nieprawidłowości.

Art. 18.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości działania Krajowego Systemu Informatycznego lub jego zabezpieczenia w poszczególnych organach mających do niego bezpośredni dostęp minister właściwy do spraw wewnętrznych jest uprawniony do zablokowania bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego dla organu, w przypadku którego stwierdzone zostały te nieprawidłowości, do czasu ich usunięcia.

Art. 19.

W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 16-18, minister właściwy do spraw wewnętrznych może:

- 1) żądać przedłożenia informacji w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;

- 2) przeprowadzać, w godzinach urzędowania danego organu, oględziny urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych włączonych do Krajowego Systemu Informatycznego w ramach danego organu;
- 3) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii;
- 4) żądać zablokowania bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 20.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości działania Krajowego Systemu Informatycznego minister właściwy do spraw wewnętrznych może żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień i poinformowania tych osób, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i podjętych działaniach.

Art. 21.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, techniczne warunki, sposób i tryb dokonywania wpisów danych SIS, a także związane z tym obowiązki uprawnionych organów oraz sposób i tryb aktualizowania, usuwania i wyszukiwania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego jako krajowego interfejsu Systemu Informacji Wizowej, w tym sposób dokonywania, zmieniania i usuwania wpisów danych VIS, a także wglądu do danych VIS, mając na względzie prawidłowe wykonanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Systemie Informacji Wizowej.

Art. 22.

1. Organy uprawnione zgodnie z art. 3 ust. 2 do dokonania wpisu danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI kierują wnioskiem o dokonanie wnioskowanego wpisu danych SIS na wypełnionej karcie wpisu. Centralny organ techniczny KSI niezwłocznie dokonuje wpisu danych SIS, informując o tym organ, który wystąpił z takim wnioskiem, albo informuje organ o braku możliwości dokonania danego wpisu danych SIS oraz jego przyczynach.
2. Organy wskazane w art. 4 ust. 2 kierują zapytanie o dane SIS, do których mają dostęp pośredni, do centralnego organu technicznego KSI na wypełnionej karcie zapytania. Centralny organ techniczny KSI przekazuje niezwłocznie odpowiednie dane SIS organowi składającemu zapytanie.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty wpisu, o której mowa w ust. 1, oraz wzór karty zapytania, o której mowa w ust. 2, a także sposób ich wypełnienia, uwzględniając zakres uprawnień organów do wykorzystywania danych SIS.

Art. 23.

1. W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że zawarte we wpisie dane SIS są nieprawidłowe, organ ten niezwłocznie dokonuje niezbędnej modyfikacji tych danych, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.
2. W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że upłynął okres konieczny do osiągnięcia celów, dla których wpis został dokonany albo brak jest podstaw prawnych do dalszego przechowywania tych danych, organ ten usuwa dane SIS, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.
3. Centralny organ techniczny KSI informuje organy, które zgłosiły zapytanie o dane SIS, o dokonanej modyfikacji danych SIS.
4. Organy, o których mowa w art. 3 i 4, w przypadku stwierdzenia, że wykorzystywane przez te organy dane SIS są nieprawidłowe, niezwłocznie informują o tym Biuro SIRENE w celu weryfikacji prawidłowości tych danych SIS.

Art. 24.

Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny jest obowiązany stosować odpowiednie procedury kontrolne wskazujące działania podejmowane w ramach danego organu mające na celu zapewnienie zgodności wykorzystywania danych z obowiązującymi przepisami.

Art. 25.

1. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny jest obowiązany do przeszkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wszystkich osób mających dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego.
2. Odbycie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem otrzymania upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego oraz wykorzystywania danych.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny oraz kwalifikacje osób uprawnionych do przeprowadzania tych szkoleń, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony danych.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego, sposób przydzielania osobom upoważnionym do dostępu osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika, a także wzór upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego oraz wykorzystywania danych, uwzględniając prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen.

Rozdział 5

Centralny organ techniczny KSI

Art. 26.

1. Organem odpowiedzialnym za moduł krajowy jest centralny organ techniczny KSI.
2. Do zadań centralnego organu technicznego KSI należy:
 - 1) utworzenie, uruchomienie, eksploatacja techniczna oraz utrzymanie Krajowego Systemu Informatycznego;
 - 2) zapewnienie sprawnego działania i bezpieczeństwa Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego.

Art. 27.

1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:
 - 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Systemem Informacji Wizowej;
 - 2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;
 - 3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego, w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
 - 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych;
 - 5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7, wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Systemie Informacji Wizowej;
 - 6) przekazywania Komisji Europejskiej listy organów, o których mowa w art. 5-7;
 - 7) współpracy z Krajowym Oddziałem Europolu w zakresie udzielenia zgody na dostęp Europejskiego Biura Policji Europol do danych VIS;

- 8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego;
 - 9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym;
 - 10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny;
 - 11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;
 - 12) zapobiegania wykorzystywaniu systemów informatycznego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;
 - 13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny oraz kiedy, przez kogo i w jakim celu dane te zostały wykorzystane;
 - 14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;
 - 15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z systemu informatycznego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez te osoby upoważnieniem, poprzez przydzielenie im osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufny tryb dostępu.
2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:
- 1) umożliwienia organom, o których mowa w art. 3 i 4, wykorzystywania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny;
 - 2) udzielania informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez organy, o których mowa w art. 3 i 4;
 - 3) współdziałania z organami, które są uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu zapewnienia, aby wpisy danych SIS były zgodne z prawem oraz aby były one dokładne i aktualne;
 - 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mają prawo dostępu do danych SIS;
 - 5) sprawdzenia skuteczności środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych SIS wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;

- 6) zapewnienia usuwania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;
- 7) sprawdzenia zasadności przedłużenia okresu przechowywania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 8) przekazywania organowi zarządzającemu jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen wykazu organów, o których mowa w art. 3 i 4;
- 9) zapobiegania nieuprawnionemu wykorzystywaniu danych SIS.

Art. 28.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób rejestrowania przypadków, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 10, mając na względzie bezpieczeństwo i ochronę danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny.

Art. 29.

1. Centralny organ techniczny KSI, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw wewnętrznych o gotowości Krajowego Systemu Informatycznego do uruchomienia.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej.
3. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię w zakresie spełnienia przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

Art. 30.

1. Centralny organ techniczny KSI, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest obowiązany do wystąpienia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 36-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 39a tej ustawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać opis środków technicznych i organizacyjnych określonych w art. 36-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz informację o sposobie wypełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, określonych w przepisach, wydanych na podstawie art. 39a tej ustawy.

3. Centralny organ techniczny KSI obowiązany jest współpracować z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych w celu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, w szczególności udzielać informacji i wyjaśnień.
4. W celu wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zastępca Generalnego Inspektora lub upoważnieni przez niego pracownicy Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, mają prawo:
 - 1) wstępu, w godzinach od 6.00 do 22.00, za okazaniem imiennego upoważnienia i legitymacji służbowej, do pomieszczenia, w którym zlokalizowany jest Krajowy System Informatyczny i przeprowadzenia niezbędnych badań lub innych czynności kontrolnych;
 - 2) żądać złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywać i przesłuchiwać osoby w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
 - 3) wglądu do wszelkich dokumentów i wszelkich danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania ich kopii;
 - 4) przeprowadzania oględzin poszczególnych elementów Krajowego Systemu Informatycznego, w tym urządzeń, oprogramowania, procedur przetwarzania informacji;
 - 5) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii.
5. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię w zakresie spełnienia przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 36-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, a także w przepisach wydanych na podstawie art. 39a tej ustawy, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

Art. 31.

1. W przypadku przedstawienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zaleceń pokontrolnych, centralny organ techniczny KSI ma prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń co do przekazanych zaleceń pokontrolnych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych.
2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 1, odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może:
 - 1) uznać zgłoszone zastrzeżenia za niezasadne i podtrzymać zalecenia pokontrolne;
 - 2) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w części, a w pozostałym zakresie podtrzymać zalecenia pokontrolne;
 - 3) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w całości i wydać pozytywną opinię.

Art. 32.

W przypadku niezgłoszenia przez centralny organ techniczny KSI zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, centralny organ techniczny KSI obowiązany jest wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem do organu, który przedstawił zalecenia pokontrolne, o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 29 ust. 2 lub art. 30 ust. 1.

Art. 33.

Uruchomienie Krajowego Systemu Informatycznego może nastąpić pod warunkiem uzyskania pozytywnych opinii, o których mowa w art. 29 ust. 3, art. 30 ust. 5 lub w art. 31 ust. 2 pkt 3.

Art. 34.

W przypadku dokonywania jakichkolwiek zmian w Krajowym Systemie Informatycznym po jego uruchomieniu centralny organ techniczny KSI jest obowiązany przed wdrożeniem tych zmian do uzyskania opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w zakresie i w trybie określonym w art. 29-32.

Rozdział 6

Biuro SIRENE

Art. 35.

1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji tworzy się wyodrębnione organizacyjnie Biuro SIRENE, zapewniające w szczególności wymianę informacji uzupełniających w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w Załączniku Nr 1 do Decyzji Komisji 2006/758/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika SIRENE (Dz.Urz. WE L 317 z 16.11.2006, str. 41).
2. Biuro SIRENE, w celu realizacji zadań, posiada bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego.

Art. 36.

Szefa Biura SIRENE powołuje i odwołuje Komendant Główny Policji po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 37.

1. Organy, o których mowa w rozdziale 2, są obowiązane, w zakresie swojego działania, do współpracy z Biurem SIRENE w celu realizacji jego zadań związanych z udziałem w Systemie Informacyjnym Schengen, w tym do wymiany informacji uzupełniających.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności bezzwłocznego przekazywania do Biura SIRENE, w związku z dokonaniem poprzez Krajowy System Informatyczny wpisu danych SIS, kopii decyzji będących podstawą wpisu danych SIS do

celów odmowy wjazdu dotyczących cudzoziemców będących członkami rodzin obywateli UE w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 38.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277) w art. 1 w ust. 2 uchyla się pkt 11.

Art. 39.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁵⁾) w art. 43 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej;”.

Art. 40.

W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych”;
- 2) w art. 4 uchyla się pkt 8;
- 3) uchyla się rozdział 4a;
- 4) uchyla się art. 40a i 40b.

Art. 41.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) art. 93, art. 94, art. 96, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131-134a, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin,”;

2) w art. 4:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wiza – zezwolenie wydane cudzoziemcowi przez organ polski lub organ, którego właściwość w tej sprawie wynika z postanowień umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską lub organ państw obszaru Schengen, uprawniające go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim w czasie, w celu i na warunkach w nim określonych;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5d w brzmieniu:

„5a) wiza jednolita – wiza, o której mowa w art. 10 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.);

5b) wiza krajowa – wiza uprawniająca do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim;

5c) centralny organ wizowy – organ odpowiedzialny za przeprowadzenie konsultacji, w tym konsultacji elektronicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;

5d) państwa obszaru Schengen – państwa, które w pełni stosują dorobek Schengen;”;

3) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Wiza tranzytowa uprawnia do przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen i może być wydana cudzoziemcowi, który posiada prawo wjazdu do państwa docelowego lub państwa graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 5 dni, licząc od dnia każdego wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen.”;

4) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wizę pobytową wydaje się jako wizę jednolitą lub krajową.

2. Wiza pobytowa jednolita uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium państw obszaru Schengen lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie 3 miesięcy w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.

3. Wiza pobytowa krajowa uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po

sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie roku w okresie ważności wizy.

4. Wiza pobytowa krajowa może być wydana w celu wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b i d-j oraz r, jeżeli okoliczności tego pobytu wymagają, aby trwał on dłużej niż 3 miesiące.

5. Okres pobytu na podstawie wizy pobytowej krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 3 i 4 odpowiednio do celu wskazanego przez cudzoziemca.

6. Okres ważności wizy pobytowej może wynosić do 5 lat.”;

5) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wiza pobytowa krajowa w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.”;

6) w art. 33 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcowi może być wydana wiza pobytowa krajowa, choćby zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 42, jeżeli:”;

7) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wizę pobytową krajową wydaje się małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek jego przedstawiciela ustawowego, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy.”;

8) w art. 35 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wizę dyplomatyczną, służbową i kurierską wydaje się jako wizę krajową.”;

9) w art. 42 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:”;

10) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy pobytowej jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub w przypadku gdy cudzoziemiec nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a, c, d i e rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1).”;

11) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wizy co najmniej 7 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie jednolitej lub co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie krajowej.”;

12) po art. 45 dodaje się art. 45a i 45b w brzmieniu:

- „Art. 45a. 1. Wydanie wizy jednolitej w przypadkach określonych przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach wymaga uzyskania zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej:
- 1) w przypadkach określonych w załączniku 5A do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz.Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1), zwanych dalej „Wspólnymi Instrukcjami Konsularnymi”, z:
 - a) Komendantem Głównym Straży Granicznej,
 - b) Komendantem Głównym Policji,
 - c) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Szefem Agencji Wywiadu,
 - e) ministrem właściwym do spraw zagranicznych;
 - 2) w przypadkach określonych w załączniku 5B do Wspólnych Instrukcji Konsularnych z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen.
3. Jeżeli wydanie wizy jednolitej przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen wymaga zgody centralnego organu wizowego Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców działający jako centralny organ wizowy konsultuje możliwość wyrażenia zgody z organami, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązane, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o konsultację, przekazać opinię w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za równoważne z wydaniem opinii pozytywnej.
5. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, termin przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej może być przedłużony o 5 dni, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 80 dni, o czym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia konsula.
6. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje konsula o wyrażeniu zgody na wydanie wizy jednolitej lub braku zgody na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Termin ten ulega przedłużeniu odpowiednio do przedłużenia terminu przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej, o którym mowa w ust. 5.
7. Nieudzielenie konsulowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej w terminach, o których mowa w ust. 6, uznaje się za wyrażenie zgody.
8. W przypadku gdy brak zgody na wydanie wizy jednolitej wynika ze stanowiska centralnego organu wizowego innego państwa obszaru

Schengen, konsul może wydać cudzoziemcowi wizę jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Art. 45b. 1. Przed wydaniem wizy organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7.
2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie.”;
- 13) w art. 46:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wizę pobytową krajową w celu wykonywania pracy wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca.”,
- b) uchyla się ust. 7a i 7b;
- 14) w art. 48 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Wizę krajową unieważnia się, jeżeli:”;
- 15) w art. 52 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, i wzór wizy krajowej, uwzględniając jej typy, o których mowa w art. 26, a także zakres danych, które powinny być w niej zawarte, określony w art. 25 ust. 1-4;”;
- 16) w art. 57:
- a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, można udzielić zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.”;
- 17) w art. 62:
- a) po ust. 7a dodaje się ust. 7b w brzmieniu:
- „7b. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2a, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 5a, wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki

Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wojewoda jest obowiązany ustalić, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy państwo obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.”,

c) w ust. 9 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o:

a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach,

b) braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.”;

18) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 64 ust. 1;
- 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
- 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim, a związek małżeński został zawarty wyłącznie w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się;
- 6) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,

b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;

7) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, można udzielić zezwolenia na osiedlenie się tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.”;

19) w art. 71b:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 3, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 66 ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,

b) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o wydaniu zezwolenia na osiedlenie się.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się.”;

20) w art. 88 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej krótkoterminowej lub w ruchu bezwizowym;”;

21) w art. 128 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemiec został skazany prawomocnym wyrokiem:

a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę grzywny lub karę pozbawienia wolności poniżej jednego roku,

- b) w innym państwie niż państwo obszaru Schengen za przestępstwo stanowiące zbrodnię pospolitą również w rozumieniu prawa polskiego,
- c) w państwie obszaru Schengen za przestępstwo na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku;”;

22) w art. 131:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o:

- 1) udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen;
- 2) sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli stwierdzi, że nie są prawdziwe;
- 3) wykreślenie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli zostały tam umieszczone w wyniku błędu.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu wszczętym wskutek złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen.”;

23) w art. 131a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się także do przeglądania dokumentów dotyczących wpisu danych cudzoziemca do Systemu Informacyjnego Schengen dokonanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu.”;

24) po art. 134 dodaje się art. 134a w brzmieniu:

„Art. 134a. Dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie:

- 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 i 6,
- 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818)

– są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen na okres przechowywania ich w wykazie.”;

25) w art. 143 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przekazywanie właściwym organom innych państw obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, informacji dotyczących podstawy prawnej i faktycznej wpisu do celów określonych w art. 25 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wykonywanie funkcji polskiego centralnego organu wizowego;”.

Art. 42.

W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 158, poz. 1122) w art. 7 uchyla się ust. 1.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43.

Centralny organ techniczny KSI jest obowiązany do utworzenia oraz uruchomienia Krajowego Systemu Informatycznego w terminie do dnia 1 września 2007 r.

Art. 44.

Osoby mające dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego po dniu 1 czerwca 2008 r. muszą być przeszkolone w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 3, przez osoby posiadające kwalifikacje określone w tych przepisach.

Art. 45.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 41, jednakże nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że:

- 1) art. 5-7, art. 13 oraz art. 27 ust. 1 pkt 5-7 stosuje się zgodnie z określoną przez Komisję Europejską datą rozpoczęcia funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SISII) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4);
- 3) art. 41 wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 3 ust. 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864).

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Ludwik DORN

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
